

[C. J. F. Sven.]

af Sagen vil driste sig til at forsvare det Skattesystem, vi har paa dette Omraade. Man har hidtil sagt og vil formodentlig ogsaa sigé her: Det er et Spørgsmaal, som ikke vedkommer Bankloven, det hører ind under Skatteloven. Det er rigtigt, at Bestemmelsen ogsaa skal ind i Skatteloven, men der var jo intet i Vejen for, at man, selv om det til sin Tid maa indføjes i Skattelovene, allerede her i Bankloven og ogsaa i Aktieselskabsloven fastslog, at naar Staten forlanger visse Afskrivninger, visse Henlægninger, bør de være skattefrie.

Den højtærede Minister svarede mig overfor mine Bemærkninger om Uoverensstemmelsen mellem de to foreliggende Lovforslag, Aktieselskabsloven og Bankloven, at man ikke havde haft Tid til at bringe Overensstemmelse til Veje, der var jo ogsaa gaaet en vis Tid mellem de to Lovforslags Forelæggelse. Jeg maa sige, at jeg finder det ikke særlig hensynsfuldt overfor det Folketingsudvalg, der har beskæftiget sig med Sagen, at vi ikke har faaet noget at vide om, at man paatænkte at give Bestemmelser i Bankloven, som stred mod Aktieselskabsloven, for Situationen er i Øjeblikket den, at endelige Ændringsforslag er indkaldt til Forslaget om Aktieselskabsloven, og nu kan vi altsaa paa ikke uvæsentlige Paragraffers Omraade begynde forfra med vort Arbejde paa Aktieselskabsloven.

Derfor synes jeg, man fra Ministeriets Side — jeg bebrejder ikke Handelsministeren det, for jeg mener, det er en departemental Opgave, selve Departementet maa være klar over, at de Forslag, der forelægges Ministeren til videre Forelæggelse i Rigsdagen, maa have i hvert Tilfælde formel Overensstemmelse. For egentlig er det dog vel Meningen, naar en Minister forelægger visse Lovforslag, at de har formel Mulighed for at kunne vedtages i den Skikkelse, i hvilken de forelægges. Men dette, at man forelægger Lovforslag, der strider mod hinanden, og som man selv erkender maa laves om, det synes jeg virkelig er en bagvendt Fremgangsmaade.

Jeg beklager, at Bestemmelsen om Bankinspektørens Løn er udgaaet af Bankloven. Netop ved at drage den ind i den almindelige Lønningslov sker der for det første dette, at man yderligere accentuerer,

at det er en Embedsmandsstilling, der hører ind under det, jeg kalder for Karriøren, hvorimod det, naar det staar i selve Bankloven, ligger langt klarere accentueret, hvad Tanken har været med Oprettelsen af Bankinspektørembedet, og hvorledes dette Bankinspektørembede skal besættes. Og saa kommer der en Ting til, at naar det staar i Bankloven, hvor meget Lønnen er, kan det i hvert Fald ikke ændres, uden at man ændrer Bankloven, men har man det kun paa Normeringsloven, er der langt lettere Mulighed for til enhver Tid at regulere Lønnen og dermed ganske at forandre Karakteren af Bankinspektørens Embede.

Naar saa yderligere Forholdet er det, at det er Bankerne, der maa betale det, synes jeg, det var naturligt, at det stod i Bankloven, saaledes at man paa Forhaand vidste, efter hvilken Maalestok man egentlig vil udstyre hele Bankinspektoratet, hvilket jo giver sig derigennem, at man fastsætter Bankinspektørens Løn til en saa stor Størrelse, som her er Tale om, det vil jo ganske naturligt nedfældes ogsaa i de underordnede Lønninger. For naar Bankinspektøren, i Kraft af den særlige kvalificerede Arbejdskraft, han formodes at sidde inde med, skal have dette Beløb, maa hans underordnede naturligvis i samme Grad være oppe i et højere Niveau, fordi der forlanges en ganske særlig Fagkundskab.

Vedrørende Spørgsmaalet om Nationalbankens Stilling synes jeg, at den højtærede Handelsminister i Dag var lidt mere — hvad skal jeg sige — truende end ved sin Forelæggelsestale. Nu var jeg netop saa glad over de rolige, saglige Bemærkninger, der var fremsat om Nationalbanken, og saa skuffer den højtærede Handelsminister mig i Dag ved at anslaa Kamptonen. Jeg synes, det er ganske unødvendigt. Jeg kan ikke se, at det skulde være umuligt at naa et Resultat i al Fordragelighed, og den højtærede Handelsminister har ganske Uret, naar han siger, at det ikke er muligt under den nuværende Form at føre et vist Tilsyn.

Det kan jeg slet ikke indse. Jeg kan godt forstaa, at Ministeren, der samtidig er kongelig Bankkommissær, ikke personlig kan foretage dette Eftersyn, det er givet; men jeg kan ikke se, at der skulde være noget i Vejen for, at Bankkommissæren,